

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Milana Podhrázkého a Jitky Zavřelové v právní věci žalobce: **Ing. M. Š.**, zast. JUDr. Petrem Valentou, advokátem se sídlem Chodská 1281/30, Praha 2, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**, se sídlem Žižkova 57, Jihlava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 7. 2017, sp. zn. OŽPZ 1691/2017 Gr-2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 12. 2020, čj. 34 A 20/2017-62,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á**.
- II. Žalobci **se u k l á d á** zaplatit soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a to ve lhůtě 3 dnů od doručení tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) byl rozhodnutím Městského úřadu Třebíč ze dne 10. 4. 2017, zn. OŽP 26262/17 – SPIS 2476/2017/Or, uznán vinným ze spáchání přestupku na úseku zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti. V záhlaví uvedeným rozhodnutím žalovaný změnil výrok prvostupňového rozhodnutí tak, že stěžovatel byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 63 odst. 2 zákona o myslivosti, kterého se dopustil tím, že po provedené dohledávce ihned neoznačil odlovený kus černé zvěře nesnímatelnou plombou, čímž porušil § 49 odst. 1 zákona o myslivosti. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 4 500 Kč (§ 63 odst. 2 zákona o myslivosti) a dále mu byla stanovena povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč. Následně podanou žalobu zamítl Krajský soud v Brně v záhlaví uvedeným rozsudkem. Proti němu se stěžovatel brání kasační stížností, v jejímž rámci požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[2] Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti opírá o skutečnost, že na základě napadeného rozhodnutí vydal Městský úřad v Třebíči dne 6. 9. 2017 rozhodnutí zn. OŽP 54628/17 - SPIS 9753/2017/Or, kterým stěžovateli odebral na dobu 30 dnů lovecký lístek. Toto rozhodnutí reagovalo na v záhlaví uvedené rozhodnutí, z něhož Městský úřad Třebíč dovodil ztrátu stěžovatelovy bezúhonnosti podle § 47 odst. 3 písm. d) zákona o myslivosti ve spojení s § 12 odst. 4 zákona o myslivosti pro porušení

povinnosti uvedené v § 49 odst. 1 stejného zákona. Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel odvolání. Krajský soud přiznal podané žalobě odkladný účinek. Krajský úřad Kraje Vysočina, který řeší podané odvolání, na základě přiznaného odkladného účinku přerušil řízení do doby, než krajský soud rozhodne o žalobě. Pokud by krajský úřad rozhodl před rozhodnutím Nejvyššího správního soudu, který by napadené rozhodnutí zrušil, stalo by se odebrání loveckého lístku stěžovateli nedůvodným, avšak újmu takto vzniklou žalobci by již nebylo možno nahradit. V následném podání stěžovatel doložil kasačnímu soudu, že krajský úřad po vydání rozsudku krajského soudu pokračuje v řízení o odebrání loveckého lístku.

[3] Dle § 107 odst. 1 s. ř. s. platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užijí přiměřeně. Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva předpoklady. Soud přizná žalobě (či kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže (i) by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže (ii) to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[4] Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zrušeno. Odkladný účinek má proto charakter institutu výjimečného a měl by statisticky vzato být přiznáván v menšině případů, nikoli zpravidla (usnesení NSS ze dne 21. 5. 2014, čj. 6 Afs 73/2014-56). K povaze odkladného účinku se rovněž vyjadřoval rozšířený senát v usnesení ze dne 1. 7. 2015, čj. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, ve kterém uvedl, že *„je pravda, že čistě jazykový výklad § 73 odst. 2 s. ř. s. by mohl svádět k závěru, že při posuzování, zda odkladný účinek přiznat, anebo nikoli, se poměřuje pouze a jen vzájemný poměr újmy žadatele o jeho přiznání a újmy jiných osob. V tomto smyslu by tedy i vcelku nepatrná újma žadatele mohla být důvodem přiznání odkladného účinku, byla-li by újma ostatních osob ještě mnohem „nepatrnější“. Takový mechanický výklad by však opomíjel základní znak institutu odkladného účinku, a sice že jde o institut výjimečný, který nemá být v řízeních před správními soudy pravidlem. Měl-li by pravidlem být, nestanovil by zákonodárce jako základní pravidlo, že kasační stížnost odkladný účinek nemá. Pojetí odkladného účinku jako výjimky z pravidla tedy znamená, že újma, která má hrozit žadateli o jeho přiznání, nesmí být vzhledem k jeho poměrům bagatelní, nýbrž naopak významná, taková, která opravňuje, aby v jeho konkrétním případě pravidlo, že kasační stížnost odkladný účinek nemá mít, nebylo výjimečně uplatněno.“*

[5] Jak již Nejvyšší správní soud dříve judikoval, k tomu, aby kasační stížnosti mohl být takový účinek přiznán, musí žadatel v prvé řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že mu hrozí újma nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, resp. slovy rozšířeného senátu, újma, která hrozí žadateli, nesmí být bagatelní, ale naopak významná. Povinnost tvrdit a osvědčit vznik újmy má stěžovatel (srov. např. usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32, či ze dne 23. 1. 2014, čj. 6 Ads 99/2013-11). Důvody možného vzniku újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele.

pokračování

[6] Stěžovatel specifikoval případně vzniklou újmu pouze tím, že by nemohl vykonávat právo myslivosti, jež by nebylo možné žádným způsobem nahradit. Stěžovatel však již dále neuvádí, z jakého důvodu je pro něj výkon práva myslivosti natolik podstatný, že by i jeho měsíční zákaz v důsledku nyní přezkoumávaného rozhodnutí, znamenal významnou újmu. Stěžovatel například neuvedl, zda se jako myslivec živí nebo se účastní nějaké myslivecké soutěže, pro kterou by měsíční pozbytí oprávnění znamenalo neúspěch, či by se měsíc nemohl starat o honitbu, což by mělo nepříznivý vliv na její stav. Nejvyšší správní soud tak vychází z toho, že pro stěžovatele je myslivost pouze volnočasovou aktivitou, jejíž měsíční přerušení zásadně závažným způsobem neovlivní jeho život. Přestože soud považuje spáchaný přestupek za spíše méně závažný a žalovaný netvrdil žádný veřejný zájem, který by měl být chráněn, stěžovatel neosvědčil, že by mu hrozila tak závažná újma, aby odůvodnila přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[7] Kasační soud nepřehlédl, že krajský soud v odůvodnění usnesení, kterým přiznal žalobě odkladný účinek, uvedl, že se stěžovatel věnuje myslivosti naplno a řádně, získal několik ocenění, je dlouholetým členem myslivecké organizace a řadu let vykonává funkce mysliveckého hospodáře a myslivecké stráže. Tyto skutečnosti vypovídají o tom, že stěžovatel je kvalitním myslivcem, avšak nelze z nich dovodit nic o tom, proč by měsíční pozbytí loveckého lístku znamenalo pro stěžovatele vážnou újmu.

[8] Nejvyšší správní soud závěrem uvádí, že je možné o odkladný účinek požádat znovu. V novém návrhu může tvrdit a osvědčit skutečnosti, které právě projednávaný návrh postrádal.

[9] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku, a sice podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, ve výši 1 000 Kč. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, per analogiam; srov. k tomu též usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32]. Dle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení.

[10] Poplatek lze zaplatit buď vylepením kolků na příslušném tiskopisu (viz níže), nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 – 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závažný variabilní symbol pro identifikaci platby je 1080411821. Nebude-li soudní poplatek včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 14. května 2021

Petr Mikeš

předseda senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: